

Станахъ практиченъ; изпекохъ си службата и достигнахъ старши стражарь.

Послѣднитѣ години бѣхъ като пиянъ: какво правѣхъ и не мислѣхъ, само мѣстото си да не изтърва.

Въ това зашеметяване не можахъ да разбера, че на правителството се клатятъ краката и изневидѣлна войдоха днешнитѣ и азъ бѣхъ уволненъ.

Като ме уволниха, азъ се завърнахъ въ село. Тогазъ се срещнахъ съ Петко Мъглата и стана онова, за което съмъ изправенъ тукъ.

За него нѣма какво да ви казвамъ. Вие го знаете. Азъ казвамъ, че се признавамъ за виновенъ и заслужва да овисна на вжжето.

Разказахъ всичко въ моя животъ за да видите, че азъ не